

den aabne Mark, naar han ikke kunde faae Plads i Præstegaarden.

I Skaarup derimod forholder det sig anderledes, der er en Bolig, som i en kort Tid har været benyttet af en Forstander, og som nu benyttes af Seminariets 2den Lærer, men det er en meget indskrænket Bolig, saa, om man ogsaa kunde fratage den anden Lærer den og disponere over denne til Forstanderen, vilde den aldeles ikke tilfredsstille en Forstander, der troede at have det Krav, som en dygtig Forstander maa kunne gjøre. Boligen blev vel i sin Tid indrettet for en interimistisk Seminariforstander, som dengang var ugift, men, som udtrykkeligt udnævntes med Forventning om at faae Præstekaldet, og derved selve Præstegaarden. Seminariet ligger ifølge en tidligere Forbindelse saaledes, at jeg ikke engang antager, at det var ønskeligt, at Seminariet, som en særskilt Anstalt fra Præstegaarden, laae, saaledes sammenknyttet med den, som den nu ligger, men, hvad der ved denne Sag væsentligt kommer i Betragtning, det er, at Bønsøgeligheden i at adskille Seminarieforstanderposterne fra Sognekaldene, naar Planen dertil først er lagt, og man er bleven enig derom, slet ikke ligger saaledes i personlige Forhold, at man kan frygte for, at deraf vil opstaae vanskelige Forviklinger. De Sognepræster nemlig, der tillige ere Seminarieforstandere, have nemlig en temmelig ringe Pengeløn, tillagt for Forstandervirksomheden, saa at der ikke kan opstaae den Bønsøgelighed, som man vistnok ellers frygter for, nemlig, at man i selve Dieblisset man vilde gennemføre Adskillelsen, naar man først havde forberedt den, skulde blive nødt til at udrede en betydelig Pension. Man kunde nemlig enten stille den Fordring til Forstanderen, hvis man ønsker, at beholde ham som Forstander, at gaae ind paa Forstanderpladsen med Opgivelse af Sognekaldet, eller man kunde lade ham beholde Sognekaldet med den overmaade ringe Godtgørelse for Forstanderskabet, idet man senere kunde forflytte ham til et andet Præsteembede. Paa

Grund af det Anførte har jeg ikke troet i dette Dieblisk at kunde forlange en Bevilling, som maatte motiveres ved en fuldstændig Plan til en Adskillelse af de nævnte Embeder. En Bevilling, som ikke udtrykkelig gik ud herpaa, troer jeg heller ikke nogen Minister kunde være tjent med; thi om man ogsaa vilde tilstaae ham en ikke nøie afrundet Sum, saa vilde man dog ikke tilstaae ham en Sum, som kunde være bindende. Jeg troede derfor, at jeg for Dieblisset maatte besætte den omspurgte Post efter de hidtil bestaaende Forhold, uagtet jeg, som sagt, vedskender mig, at de ommeldte Embedsbestillinger baade bør adskilles, og virkelig ville blive adskilte, naar forøvrigt alle de ydre Betingelser herfor ere tilstede.

Frolund: Jeg skal tillade mig at tilraade det ærede Thing at gaae ind paa Udvalgets Indstilling, nemlig ikke at bevilge den Sum, som er forlangt til Johnstrup Seminarium. Det er et Sted, som jeg kjender nøie, og det er min fulde Overbeviisning, at et Gymnastikhuus der slet ikke behøves; ligesaa er jeg ogsaa vis paa, at naar man kun rigtig vil benytte den rigelige Plads, som der er i de store Bygninger, saa vil man kunne faae en god Bolig til en Lærer, ja vistnok selv til en gift Lærer, uden at bygge. Seminariet har nu staaet saa mange Aar og de have der drevet Gymnastikken i den Grad, at baade af døde Abrahamsen og det danske Cancellie fandt sig meget vel tilfreds med, ja endog beundrede den store Færdighed, som Seminaristerne havde opnaaet i Gymnastik, og det gjorde de uden Gymnastikhuus, altsaa troer jeg ikke, at der er nogensomhelst Grund til at gaae ind derpaa; og der er saa meget mindre Grund dertil, som Thinget jo maa antage, at Seminarierne saavel som det hele Skolevæsen nu staaer i en Overgangstid, og der er mange Ting, som tale for, at Johnstrup Seminarium ikke bør blive liggende paa det Sted, som det nu ligger, om ikke af anden Grund, saa af Hensyn til Stedets, efter min Overbeviisning, usunde Beliggenhed.